

เอ็กซ์ไฟล์เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๓

B737-4Q8 HS-DDN “นกทองชมพู” B737-4Y0 HS-DDL “นกเขียวหวาน” และ HS-DDM “นกสดชื่น”

B737-4Q8 HS-DDN “นกทองชมพู” เป็นนกตัวใหม่ใน

ฝูงบิน ผู้รู้บอกว่า เป็นอากาศยานเช่าจากสายการบิน Jet Lite ซึ่งจดทะเบียนในมาเลเซีย แต่ตัวแบบง่าย ๆ คือ ใช้พื้นลำตัวขาว (น่าจะเป็นสีเดิม) แต่งแต้มปาก หัว ปีก และหางด้วยสีเหลือง ชมพู และฟ้า ผมเดาว่า เธอคงเหมือน ๆ กับ HS-DDL “” HS-DDM “” คือ ไม่มีที่นั่งชั้นธุรกิจ ดังนั้น ที่นั่งชั้นปกติ จากแถว ๓๑ ถึง ๕๓ กลายเป็น ๕๘ ทำให้ช่องว่างระหว่างที่นั่งคับแคบ และอึดอัด หากต้องนั่งนานเกินหนึ่งชั่วโมงคงไม่ไหว ขณะที่เขียนเอ็กซ์ไฟล์นี้ มีนกตัวใหม่จอดอยู่ที่ท่าอากาศยานดอนเมือง อีกไม่นานคงมีโอกาสได้ถ่ายรูปและเล่าเรื่อง

(ซ้าย) B737-4Y0 HS-

DDL “นกเขียวหวาน” และ (ขวา) B7-37-4Y0 HS-DDM “นกสดชื่น” เดิม เธอมีเลขทะเบียน UR-GAR แปลว่า เธอเคยเป็นอากาศยานของสายการบิน Ukraine

บันทึกการเดินทาง

เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๓ เป็นเดือนแห่งการชำระสะสาง จัดการตัวเอง งานทุกอย่างรวมทั้งสอนหนังสือ เป็นงานแบบ เสรีทันเวลา พอดิบพอดี เป็นเดือนที่เดินทางบ่อยที่สุดเดือนหนึ่งของปี

(ซ้ายไปขวา บนลงล่าง) ๑ เย็นวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ภายหลังการบรรยาย In House Training เรื่อง คอนกรีตเสริมเหล็กให้กับบุคลากรของการเคหะแห่งชาติเสร็จราว ๑๖.๑๕ น ผมต้องรีบเดินทางกลับอุบลราชธานี โดยต้องไปที่ท่าอากาศยานดอนเมือง (กำหนดออกเดินทาง ๑๘.๒๐ น) ดูแล้ว น่าจะยาก แต่จำเป็น ถึงจะต้องเสียเงินเปล่าก็ลองดู เหมือนปาฏิหาริย์ ผมไปถึงท่าอากาศยานดอนเมืองก่อนเวลาราวหนึ่งชั่วโมง ทั้งที่เป็น

ชั่วโมงเร่งด่วน จราจรติดขัด แต่โชคดีได้คนขับรถแนะนำเส้นทางมหัตถจริย์ แม่ต้องอ้อมโลก แต่ก็รวดเร็วสมใจ ก่อนหลับ ผมมีโอกาสถ่ายรูปนกตัวใหม่ 737-4Q8 HS-DDN “นกทองชมพู” (น่าจะเป็นอากาศยานเช่าจาก Jet Lite สายการบินในมาเลเซีย) จากหน้าต่างของ 737-4D7 HS-TDD “สุรินทร์” ๒ เช้าวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ที่ทำอากาศยานดอนเมือง เดินทางไปพิษณุโลกจากหน้าต่างของ HS-TDE “ชุมพร” มองเห็น 737-4D7 HS-DDL “นกเขียวหวาน” ๓ และเย็นวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ที่ทำอากาศยานพิษณุโลก ผมกำลังเดินจากอาคารผู้โดยสาร ไปขึ้น 737-4D7 HS-TDD “สุรินทร์” เพื่อกลับกรุงเทพ และ ๔ อีกหนึ่งสัปดาห์ต่อมา บ่ายวันอาทิตย์ที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ที่ทำอากาศยานสุวรรณภูมิ ผมกำลังเดินทางกลับอุบลราชธานี ถ่ายภาพจากหน้าต่างของ 737-4D7 จำไม่ได้ว่า คือ HS-TDG “กาฬสินธุ์” หรือ HS-TDJ “นครชัยศรี”

(ซ้ายไปขวา บนลงล่าง) ๑ วันที่ ๑๗

พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เวลา ๑๕.๓๐ น ผมออกเดินทางจากอุบลราชธานี น่าจะเป็น รูปที่ถ่ายจากหน้าต่างของ 737-4D7 HS-TDG “กาฬสินธุ์” หรือ HS-TDJ “นครชัยศรี” ลำใดลำหนึ่ง ๒ จากหน้าต่างของ A300-622R HS-TAR “ยโสธร” ผมกำลังเดินทางไปหาดใหญ่ ผมได้กลับมาเดินทางกับเธออีกครั้งหลังห่างหายไปหลายปี ผมถึงหาดใหญ่ในอีกชั่วโมงเศษถัดมา จากทำอากาศยาน นั่งรถโดยสารไปโรงแรมที่พัก และที่บรรยาย ภรรยาของลูกศิษย์ (โชติกร หังสพฤกษ์) เดินทางมาจากโรงพยาบาลที่ทำงาน ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากที่พัก พาผมไปกินข้าว เป็นอาหารง่าย ๆ แต่แปลกสำหรับผม โดยเฉพาะปลากุเลาสดตัวเชื่องทอดทั้งตัว ซึ่งหากินไม่ได้ที่กรุงเทพ หรือที่อื่น ๆ นึกแล้วน่าดีใจ แม้หาดใหญ่จะเพิ่งผ่านพ้นอุทกภัยกับฉับพลันไปได้เพียงอึดใจ ยังมีความอุดมสมบูรณ์ให้เห็น ในใจกลางย่านธุรกิจการค้า เจียบเหงาซบเซา ไร้นักท่องเที่ยวทั้งไทย และมาเลเซีย หลายร้านตั้งขายสินค้าน้ำท่วม ผมไม่ได้หยุดดู เพราะรู้สึกว่ คนซื้อเหมือนคนซ้ำเติม (ทั้งที่ก็รู้ว่า หากไม่ช่วยซื้อเขาจะไปขายใครที่ไหน) อนึ่ง วันที่ผมไปถึงเป็นวันสุดท้ายของการทำความสะอาดใหญ่ (Big cleaning day) โรงแรมที่พัก ยังคงมีร่องรอยความเสียหาย ส่วนใหญ่พรมที่ชั้นล่าง ถูกรื้อออกไปแล้ว เฟอร์นิเจอร์ไม้ และจำพวกบุผ้า และหนัง ก็เสียหายหนัก

(ย้ายไปขวา บนลงล่าง) ๑ ถึง ๓ วันที่๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เวลา ๐๕.๓๐ น ผมเปิดหน้าต่างห้องพัสดุเมือง ใหญ่ ฝนตกพรำ พ้ามัวเพราะเมฆฝน คนหาผู้ใหญ่หวังวิตกว่าจะมีอุทกภัยซ้ำสอง แต่ผมกลับรู้สึกเหมือน ท้องฟ้าที่มีดสลับกำลังจะคลี่คลายเป็นท้องฟ้าสดใส ๔ และ ๕ บรรยากาศในห้องบรรยาย แม้จะดูคับแคบ (เพราะห้องอื่นถูกใช้หมด และหลายห้องเสียหาย) แต่ผู้เข้าสัมมนาหนาตา รวม ๖๐ คน เห็นจะได้ ทั้งที่วิกฤติ เพิ่งจะผ่านพ้นไปเพียงอึดใจ ก่อนบรรยาย มีตัวแทนจากประธานวสท.ภาคใต้ เปิดงาน ผมพบเพื่อนอาจารย์ จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (รศ.ดร.ธนิต เฉลิมยานนท์) ได้สนทนาชั่วคราวก็เริ่มบรรยาย ผมบรรยายตั้งแต่ เข้าจนกระทั่งราว ๑๖.๑๕ น เตรียมตัวเดินทางกลับ พบ อาจารย์ รศ.ดร.สุชาติ ลี้มกตัญญู และผศ.ดร.เกรียง ศักดิ์ แก้วกุลชัย ผู้ที่จะบรรยายต่อจากผมในวันรุ่งขึ้น ผมขอตัวเดินทางไปท่าอากาศยานขนาดใหญ่ เพราะ ภาระของโชติภรณ์ ที่ต้องสละเวลาทำงาน รออยู่แล้ว ๖ ผมเลือกที่นั่งตอนท้ายของอากาศยาน A300-622R HS-TAR “ยโสธร” ลำเดิม ใช้เวลาหลับสบายเพียงชั่วคราวก็ถึงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ต้องรีบนอน เพราะ พรุ่งนี้ผมจะเดินทางกลับอุบลราชธานีตอนบ่าย

วันที่	จาก	ไป	เที่ยวบิน	Departue time	หมายเหตุ
๒	อุบลราชธานี	กรุงเทพ	TG	15:30	2,005
4	บรรยาย วสท (การออกแบบอาคารสูง)				
4	กรุงเทพ	อุบลราชธานี	Nok	18:20	926-2069 (1,799-บาท)
5	อุบลราชธานี	กรุงเทพ	TG	15:30	YXQ485-2,565-บาท
6	กรุงเทพ	ศิษย์โลก	Nok	7:05	9263124 (2,880-บาท)
6	สอน ๒04850-การออกแบบคอนกรีตเสริมเหล็ก				
6	ศิษย์โลก	กรุงเทพ	Nok	17:00	
๗	กรุงเทพ	อุบลราชธานี	TG	13:50	YXQ485-2,615-บาท
1๒	อุบลราชธานี	กรุงเทพ	TG	15:30	YXQ485-2,565-บาท
1๒	กรุงเทพ	ศิษย์โลก	Nok	7:05	9229572 (2,880-บาท)
1๒	สอน ๒04850-การออกแบบคอนกรีตเสริมเหล็ก				
1๒	ศิษย์โลก	กรุงเทพ	Nok	17:00	
14	กรุงเทพ	อุบลราชธานี	TG	13:50	YXQ485-2,615-บาท
17	อุบลราชธานี	กรุงเทพ	TG	15:30	YXQ485-2,005-บาท
17	กรุงเทพ	หาดใหญ่	TG	17:55	YXQ485-2,880-บาท
18	บรรยาย วสท (ที่หาดใหญ่)				
18	หาดใหญ่	กรุงเทพ	TG	20:10	YXQ485-2,880-บาท
19	กรุงเทพ	อุบลราชธานี	Nok	6:10	9290545-2,399-บาท
19	อุบลราชธานี	กรุงเทพ	TG	15:30	YXQ485-2,145-บาท
20	กรุงเทพ	ศิษย์โลก	Nok	7:05	9229627 (3,080-บาท)
20	สอน ๒04850-การออกแบบคอนกรีตเสริมเหล็ก				
20	ศิษย์โลก	กรุงเทพ	Nok	17:00	
24	กรุงเทพ	อุบลราชธานี	TG	13:50	YXQ485-2,195-บาท
26	อุบลราชธานี	กรุงเทพ	TG	15:30	YXQ485-2,565 บาท
27	กรุงเทพ	ศิษย์โลก	Nok	7:05	9430693 2,880 บาท
27	สอน 304850 การออกแบบคอนกรีตเสริมเหล็ก				
27	ศิษย์โลก	กรุงเทพ	Nok	17:00	
28	กรุงเทพ	อุบลราชธานี	TG	13:50	YXQ485 2,615 บาท

ตารางเดินทางเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๓ รวมแล้วค่าใช้จ่ายกว่า ๔๕,๐๐๐ บาท เดือนนี้แปลกที่รวมเงินได้ หรือรายรับ น้อยกว่ารายจ่าย ราวสามพันบาท ส่วนเดือนที่รายรับมากกว่ารายจ่ายไม่มี

สะพานข้ามแม่น้ำแคว และทางรถไฟสายมรณะ โดยวรรณกร ฮาบสุวรรณ

วรรณกร ฮาบสุวรรณ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่สี่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ ชอบกิจกรรมออกค่ายอาสา และการท่องเที่ยว ที่ถึงไหนนอนนั่น กรุณาเอารูปเหล่านี้มาฝากผม บอกเล่าว่า ไปเที่ยว ไปแวะทางเดินที่นอนหลายที่ จึงได้มีโอกาสถ่ายรูปสวย ๆ ได้ครบถ้วนทุกมุมแบบไม่รีบร้อน

(ซ้ายไปขวา บนลงล่าง) ๑ ทางรถไฟ หรือเรียกให้ถูกต้องสะพานรถไฟแบบทอสูง (Viaduct) ลัดเลาะผา อีกด้านหนึ่งเป็นน้ำ ๒ คนถ่ายรูป ลงทุนบินไปนั่งรถรถไฟที่หัวของคานขวาง เพื่อให้ได้ภาพสวย ๆ ๓ สะพานใช้คานเหล็ก (Steel girder) บนทอสูงที่ทำจากไม้ซุง ๔ อีกด้านหนึ่งของสะพาน และทางรถไฟ ๕ รถไฟกำลังมา หัวรถจักรเปิดไฟแฉ่งเตือน ๖ และ ๗ ดูหมอน คานขวาง คานสะพาน และทอสูงให้ชัด ๆ ๘ ขบวนรถผ่านพ้นไปแล้ว เห็นท้ายขบวนกำลังจะลับตา ๙ สะพานข้ามแม่น้ำแคว เป็นสะพานโครงถักเหล็กสองระนาบ (Plane truss) แบบ Warren และ Camel back ผสมผสานกัน ๑๐ สถานีวังโพ ๑๑ ถ่ายขบวนรถที่กำลังทำขบวนผ่านโค้ง และ ๑๒ ช่วงกลางของสะพานข้ามแม่น้ำแคว

(ซ้ายไปขวา บนลงล่าง) ๑ แสงแดดบ่ายในฤดูหนาว สองทางเดิน และห้องเรียนเขียนแบบ ดูเรียบเหงาหดหู่ ๒ และ ๓ ในห้องเรียน นักศึกษากำลังตั้งอกตั้งใจทำงาน แสงแดดที่ทาบบนโต๊ะ เกือบทั่วทั้งห้องมีเส้นหมันต์ขลิบให้จดจำ ๔ ผศดร.ทวิศักดิ์ วังไพศาล หนึ่งในอาจารย์ผู้ร่วมสอน กำลังแนะนำนักศึกษา ๕ นั่งรอเพื่อนที่มานั่งหินขัดหน้าห้องเรียน ๖ ที่มุมเดียวกัน มองออกไปข้างนอก เห็นแสงอาทิตย์ยามบ่ายคล้อยเหนือทิวไม้ไม่ร้อนแต่รบกวนสายตา ๗ ในห้องเรียนอีกห้องหนึ่ง (ห้องเขียนแบบมีสามห้อง การสอนแต่ละวันจะมีนักศึกษาเต็มสามห้องรวมแล้ว ราว ๘๐ ถึง ๑๕๐ คน แล้วแต่วัน คนสอน หรือดูและจะต้องดูแลทุกคนทุกห้อง) ๘ อีกครั้ง ชั่วโมงถัดมา นักศึกษาทยอยกลับบ้านเกือบหมดแล้ว ๙ นักศึกษาหญิงคนสุดท้าย กำลังเดินหายลับลงไปชั้นล่างเพื่อกลับบ้าน ภารกิจวิชาเขียนแบบวิศวกรรมของผมจบแล้ว และจาก ๑๘.๐๐ ถึง ๒๑.๐๐ น หรือกว่านั้น ผมต้องสอนนักศึกษาปีที่ สาม หรือสี่ อีกทุกวัน การออกแบบอาคาร (๒๙ คน) การออกแบบคอนกรีตเสริมเหล็ก (๖๖ คน) วิศวกรรมทาง (๙๗ คน) วิศวกรรมขนส่ง (๖๗ คน) ยังไม่นับการออกแบบคอนกรีตเสริมเหล็กที่มหาวิทยาลัยนเรศวรในวันเสาร์อีก กว่าร้อยคน ท่านคงนึกออกว่า ผมมีเวลาเหลือทำอย่างอื่นอีกบ้างหรือไม่ ลึกเท่าใด แปลกแต่จริง หากผมจะบอกท่านว่า ผมโชคดีที่ก้าวข้ามความลำบากนั้นมาแล้ว และตั้งใจว่าพร้อมจะทำอะไรต่อไปในปีหน้า ไว้จะบอกในคราวต่อไป

จดหมายจากลูกศิษย์

เดือนพฤศจิกายน เป็นเดือนแห่งการทบทวน เร่งรัดงาน เพราะเดือนต่อไป เป็นเดือนเฉลิมฉลองวันหยุดมากมาย งานหลายอย่างต้องแล้วเสร็จ ผมเองก็อย่างที่บอก ทุกอย่างแล้วเสร็จในเวลาที่ต้องการพอดีพอดี

Date: Sat, 27 Nov 2010 23:10:08 +0700

สวัสดีครับอาจารย์ วันนั้นที่ผมเข้าไปหาอาจารย์กับเพื่อน ผมอยากเจออาจารย์ครับและจะเข้าไปสวัสดีอาจารย์ครับ อาจารย์ครับ เมื่อก่อนผมคิดจะเรียนต่อและทำงานไปด้วย ที่ผมคิดแบบนั้น ผมก็อยากเรียนต่อและรับ แต่จะอย่างไรที่ผมจะไม่ไปรบกวนทางบ้านแล้ว ผมก็ต้องทำงานไปด้วย คือผมอายุ ๒๓ ปีแล้ว ผมเป็นฝ่ายรับมาตลอด ถึงเวลาที่ผมต้องเป็นฝ่ายให้บ้าง ผมเลยคิดไปแบบนั้น ผมก็เคยเข้าไปคุยกับอาจารย์สสิกรณณ์มา

ครับ อาจารย์เขาบอกอยากให้ไปทำงานก่อนสักสองสามปี ให้มีประสบการณ์ก่อน แล้วค่อยกลับมาเรียนก็ได้ อาจารย์เขาก็แนะนำมาครับ ผมก็ลองมาคิดดูเหมือนกัน ถ้าทำพร้อมกันสองอย่างคงไม่มีเวลาและคงจะหนักมาก เพราะตั้งแต่ฝึกงานมาก็รู้เลยครับ เป็นงานที่รับผิดชอบมากๆ เทคโนโลยีไม่เสถียรก็กลับไม่ได้ ผมก็เลยตัดสินใจทำงานก่อน แต่พอได้คำแนะนำจากอาจารย์ ก็ทำให้ผมสับสนอีกครั้งว่าจะเอาใจดี ถ้าเรียนต่อ ผมก็คิดอีกว่า ต้องไปขอเงินเขามาอีก ส่วนทุนผมคงจะหายากครับ เกรดผมก็ไม่ค่อยดีเท่าไรหรอกครับ ถ้าทำงานเลย ผมก็คิดว่า เหมือนผมพลาดโอกาส โอกาสจากคำแนะนำที่ดีของอาจารย์ครับ อาจารย์ครับอย่างไร ผมจะลองเข้าไปปรึกษาอาจารย์กำพล อย่างที่อาจารย์แนะนำครับ ผมขอขอบคุณมากนะครับอาจารย์ อาจารย์ครับดูแลสุขภาพด้วยนะครับ aloof@hotmail.com

สถาพรตอบ ไม่ได้ตั้งใจให้โอกาสสับสน อยากให้โอกาสทำสองอย่างให้เป็นไปตามธรรมชาติ สมัครงาน และสมัครเรียน หากได้สองอันแล้วมาชั่งน้ำหนักตัดสินใจเลือก ก็จะไม่เสียใจที่ทั้งอันหนึ่งไป แต่หากเลือกมุ่งทำเพียงอย่างเดียว ก็จะได้ตั้งใจไม่หยาบ หลายหลักสูตร หลายสถาบัน มีเงินสนับสนุน เช่น ที่ มจร. พอเรียนไปสักพักหลายคนได้งานทำไปด้วย เพราะรู้จักใครต่อใครใจครับ โอกาสลองไปคุยกับรุ่นพี่ชื่อ เกรียงไกร คำพา ใน Face book ของวงผม เกรียงไกรเป็นคนเรียนเก่ง ฐานะก็ชัดเจน แต่พอได้เรียน มีทุนให้บ้าง เขาก็ผ่านไปได้อาจารย์สสิกรณบอกว่าเกรียงไกรกับโอกาส หน้าเหมือนกัน เก่งเหมือนกัน ผมว่าจริง และเชื่อว่าน่าจะมีอนาคตดีเหมือนกันไว้มีเวลาเลี้ยงข้าวแกงสักมื้อ อายลิ้มไปคุยกับกำพล บอกเขาว่าผมแนะนำ หลายแห่งมีอาจารย์ดีที่เป็นเพื่อนกำพล และเคยทำงานกับผมสวัสดิ์ครับ

Date: Mon, 22 Nov 2010 07:22:46 +0000

วันเสาร์ที่ผ่านมา เร่งรีบสอนจนไม่มีเวลาได้ขอบคุณ น้ำ และตัวเครื่องบินเพราะผมไม่สบายอีกแล้ว เหมือน ๆ เดิมขอบคุณนะครับ สถาพร

Date: Mon, 22 Nov 2010 22:02:48 +0700

อ้อครับ เต็มกรออาจารย์เยอะครับ ผมเห็นอาจารย์ไม่มีเวลาครับเลยไม่ได้คุยกับอาจารย์ครับ เห็นน้อง ๆ บอกอาจารย์ให้ยาแรงอีกแล้ว เด็กรุ่นหลัง ๆ ผมว่าเค้าไม่ค่อยมีสัมมาคารวะอาจเป็นเพราะสังคมมันแยหรือเปล่าผมไม่รู้เหมือนกันครับ อาจารย์ครับยังงั้นผมอยากให้อาจารย์รักษาสุขภาพมากๆ นะครับ ป่วยกายไม่เท่าไรครับแต่อย่าให้ป่วยใจเลยครับ(ผมว่าอาจารย์เข้มแข็งอยู่แล้วครับ) อาทิตย์หน้าอาจารย์สสิกรณณ์จะให้คนอื่นทำหน้าที่แทนผม ผมไม่รู้ว่าเหตุยังงั้น อาจารย์ช่วยบอกอาจารย์กำพลได้ไหมครับว่าให้ผมทำเถอะ นะครับ wanted_life100@hotmail.com

เทอมนี้รู้สึกใจหายครับ เพราะมันเป็นเทอมสุดท้ายแล้วด้วยครับเพื่อน ๆ ก็คงแยกย้ายไปประกอบอาชีพ ผมก็ยังสับสนอยู่ว่าจะเรียนต่อหรือทำงานก่อนดี ส่วนตัวผมชอบโครงสร้างครับ แต่ไม่รู้จะไหวไหม อาจารย์ว่าผมเรียนต่อไหวไหมครับสมองแบบผม รักและเคารพ ณรงกรณ์ wanted_life100@hotmail.com

สถาพรตอบ อาจารย์กำพลคิดว่า ณรงกรณ์ มีภาระที่ต้องทำปริญญาโทให้จบ จึงไม่ยอมรับกวนอย่าเสียอกเสียใจเลย ณรงกรณ์เป็นพี่ใหญ่ ต้องให้เด็กเขารู้จักทำหน้าที่ของลูกศิษย์บ้าง เทอมสุดท้ายใจหายเป็นเรื่องปกติ เพราะจะต้องเตรียมตัวเตรียมใจไปทำงานทำ ให้มองไปข้างหน้าเถอะ ตั้งตัวได้แล้วจะทำงานอื่นก็ค่อยทำ มีโอกาสพบกันบ่อย ๆ และคงมีเวลาได้กินข้าวด้วยกันก่อนจบนะครับ สถาพร

Date: Sat, 20 Nov 2010 10:39:35 +0700

ผมได้มีโอกาสเดินทางไปจังหวัดเพชรบุรี และได้ไปที่เขาวัง อุทยานประวัติศาสตร์พระนครคีรี (เขาวัง) เลยได้เก็บภาพหลังคาที่ใต้พบเห็นมาฝากอาจารย์ครับ ภาพอาจจะไม่สวยเนื่องจากผมเพิ่งเริ่มหัดถ่ายภาพนะครับ

ส่วนกุ๊กกาสิงห์ผมจะได้กลับบ้านช่วงวันที่ ๕ ธันวาคม ผมจะไปเก็บภาพ ของกุ๊กกาสิงห์ มาให้อีกทีนะครับ นาย
ธนรัักษ์ นะราวัง tanarak_en50@hotmail.com

สถาพรตอบ ขอบคุณครับ รูปเพิ่งหัดถ่าย ดีหรือไม่ดี ก็คิดว่าไม่ให้ ขอขอบคุณครับ

Date: Wed, 10 Nov 2010 22:36:07 +0700

สวัสดีครับอาจารย์ ผมพิเชฐครับได้ข่าวจากน้องๆ ที่มหาวิทยาลัยว่าปีนี้อาจารย์ ได้ไปสอน RC ที่
มหาวิทยาลัย ตีใจแทนน้อง ๆ ด้วยครับ เปิดเทอมใหม่แล้ว คะแนนเด็ก + การสอน คงทำให้เหนื่อยอีกแล้ว
ช่วงนี้กำลังจะเข้าหน้าหนาวแล้ว อากาศเริ่มเปลี่ยน อาจารย์อย่าลืมนดูแลสุขภาพตัวเองด้วยนะครับ

รูปที่ผมแนบมาเป็นรูปของสระน้ำสูงประมาณ ๑.๕ เมตร ช่วงก่อสร้างทำงานบกพร่องทำให้มีรูรั่ว
บริเวณแผ่นวอเตอร์สตอป ขนาดราวๆ ๐.๑๕x ๐.๖๐เมตร ผมอยากจะขอความรู้จากอาจารย์ว่าในกรณีนี้หากเรา
ไม่ต้องการจะทุบทำใหม่เราจะมีวิธีการซ่อมแซมอย่างไรเพื่อป้องกันการซึมผ่านของน้ำได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
โดยไม่ใช้อย่างบวมน้ำ (งานนี้เป็นงานของผมเองครับ เคยเป็นลูกศิษย์อาจารย์สมัยอยู่มหานครด้วย) รักและ
เคารพนะครับพิเชฐ เยี่ยงยงค์ nycartoon@hotmail.com

สถาพรตอบ หายไปนาน มีคนบอกว่าลาออกจากงาน แล้วไปเป็นพระเอกหนังโป๊ ขณะนี้ไปถ่ายทำที่
ต่างประเทศ นึกว่าจริงอย่างเขาว่า ดูจากรูปเดาว่า เป็นด้านนอกกำแพง รอยแบบนี้ อยู่ด้านนอก หรือด้านใน
มีทั้งข้อดี ข้อเสียพอ ๆ กัน ข้อดี คือ แรงดันน้ำ จะช่วยดันให้รอยนี้แน่น (หากซ่อมดี) แต่ข้อเสียก็คือแรงดันน้ำ
นั้นแหละ จะดันน้ำออกมา ให้ทำความสะอาด Water Stop ผิวคอนกรีต และเหล็กเสริม ก่อนเทคอนกรีต ให้
ราดน้ำยาเชื่อมประสาน ชนิดที่ดีที่สุด และแพงสุดเท่าที่จะหาได้ จี๊คอนกรีตให้แน่นมากที่สุด (จริง ๆ แล้วควรใช้
Vibrator แบบเขย่าด้านข้าง คล้าย ๆ เตารีดแหละ) คอนกรีตที่เทจุดต้องไม่หดตัว เพราะจะแตกแยกออกตาม
รอยนั้น ดังนั้น แทนที่จะใช้คอนกรีตธรรมดา ซีเมนต์ธรรมดา บางที เขาก็ใช้วัสดุจำพวก Non-shrink)
เมื่อซ่อมผิว และบ่มได้อายุแล้ว เช่น ๒๘ วัน ควรทาพอกด้วย Epoxy ที่บริเวณรอยต่อ
อนึ่ง จะเทคอนกรีตพอกให้หนาขึ้นก็ได้ แต่เอาไว้อายุทำเถอะ ลองแบบนี้ดูก่อน โอกาสได้ผลสัก ร้อยละ ๗๐
ถึง ๘๐ ไม่เสียอะไรหรอกสถาพร

Date: Fri, 8 Oct 2010 09:59:29 +0700

สวัสดีครับอาจารย์ ผมขอขอบคุณอาจารย์มากครับที่เลี้ยงข้าวพวกผม มันอาจจะเข้าไปหน่อยนะครับแต่คงไม่
เป็นไรนะครับ พอดีช่วงที่ผ่านมานางมันเยอะครับ ก็เลยไม่ค่อยมีเวลาครับ อาจารย์ครับผมเคยอ่านหนังสือ
เล่มหนึ่งสิ่งที่ผมได้จากหนังสือ สอนให้ผม ตึมน้ำอย่าลืมนคนชุดบ่อ อาจารย์ครับในวันข้างหน้าถ้ามีโอกาสผมขอ
เลี้ยงคืนนะครับ ผมคงต้องทำงานก่อนครับเพราะมันจะได้เป็นเงินที่ผมหามาเอง ผมต้องขอขอบคุณอาจารย์
มาก ๆ นะครับ aloof@hotmail.com

สถาพร โอกาส เมื่อวานโผล่หน้าเข้าไปในห้อง มีอะไรหรือเปล่า ผมรีบร้อน เลยไม่ได้คุย เอมนี้หน้าจะมีเวลา
ว่างเลี้ยงข้าวโอกาสกับณรงค์ เอมนี้เอมสุดท้ายจะจบ ผมอยากให้โอกาสเรียนต่อ หากไม่มีอะไรติดขัด
มาก ทุนการศึกษาหาง่าย อยากให้ไปปรึกษา อาจารย์กำพล แล้วอย่างไรผมจะช่วย สวัสดีครับ

Date: Sat, 13 Nov 2010 20:22:22 +0700

การออกแบบ Shear Wall สวัสดิ์ครับ อาจารย์ป๊อกคงจะสบายดีนะครับ ได้อ่านเว็บแล้ว หวนคิดถึงความพยายามในการสอนหนังสือเป็นอย่างมากครับ ว่าการเป็นครูเนี่ยมันเหนื่อยจริงๆ ผมรู้แล้วว่าอาจารย์ต้องโดนลิขิตชีวิตมาให้ป๊อกครูแน่ๆ อาจารย์ครับผมขอขอบคุณเวลาอันมีค่าของอาจารย์นิดนึงครับ พอคิดว่าผมไปช่วยออกแบบเพื่อนรุ่นพี่ครับ แต่ไปงงกับการออกแบบ Shear wall ผมก็พยายามอ่านหนังสือการออกแบบอาคารหลายๆ เล่มประกอบครับ เช่นของอาจารย์ ผศ.ดร.ไพฑูริย์ ปัญญาจะโป ก็พอไปได้ครับแต่ยังไม่มั่นใจ เลยขอขอบคุณอาจารย์ป๊อกขอแนวทฤษฎี และวิธีการหากมีตัวอย่างรายการคำนวณเก่าๆหลงเหลืออยู่ก็จะดีครับ ผมใช้โปรแกรม Micro Feap วิเคราะห์โครงสร้างครับ อาจารย์ครับคุณพ่ออาการดีขึ้นหรือเปล่าครับ ผมหวังว่าสิ่งที่อาจารย์ป๊อกได้ทำไว้ในการทำงานและเสียสละในการสอนหนังสือหรือเสียโอกาสบางอย่างในชีวิตไปคงส่งผลให้คุณพ่อมีอาการที่ดีขึ้นนะครับ ผมไม่รบกวนละครับ สวัสดิ์ครับ จักรกฤษณ์ ธีระนันท์กุล chagrit@gmail.com

สถาพรตอบตอบจากสนามบินสุวรรณภูมิ การออกแบบผนังต้านแรงเฉือนปกติมีสองวิธี คือ คิดว่าเสมือนเป็นเสาต้นหนึ่งซึ่งปกติจะใหญ่ และแข็งแรงมาก เป็นเพราะโมเมนต์เฉื่อยมาก อีกวิธีหนึ่งคือเสมือนเป็นแผงพื้น (Panel) มาต่อ ๆ กัน ยกตัวอย่างเช่น ผนังลิฟต์ ก็เปรียบเสมือนมีสี่แผงมาประกอบกัน แต่ละแผงมีพฤติกรรมคล้าย ๆ กัน คานลึกในมาตรฐาน วสท.หรือ ACI มีวิธีออกแบบโดยประมาณ (Approximate method) ซึ่งง่าย ๆ ในตำราเล่มสองของผมนั้นมีตัวอย่างอยู่ด้วยหากไม่มีตำราบอก จะส่งแกนส่งไปให้ แต่หากจะเลือกออกแบบอย่างละเอียดก็ใช้วิธีแรกง่ายกว่าครับ อาคารที่ไม่ใหญ่โตนัก ทุกวิธีไม่ต่างกันหรอกครับ เพราะส่วนใหญ่ น้ำหนักที่มักมีนัยต่อการออกแบบของอาคารคือ น้ำหนักบรรทุกคงที่ + น้ำหนักบรรทุกจร ดังนั้น กว่ำร้อยละเก้าสิบ (กระมัง) ผนังต้านแรงเฉือนจะเสริมเหล็กในปริมาณต่ำสุดทั้งแนวตั้ง (ร้อยละ ๐.๑๕) และแนวราบ (ร้อยละ ๐.๒๕) ครับ (ดู วสท ภาค ๗) ขอขอบคุณที่กรุณาติดตามอ่าน และให้กำลังใจ อ่านแล้วมีความหวังครับ เพราะพ่อผมอาการดีขึ้นจนเกือบหายแล้วจริง ๆ เหมือนปาฏิหาริย์ของคำอวยพระและละ ขอขอบคุณครับ

Sun, 7 Nov 2010 02:02:46 +0000

ณรงค์กรครับ ขอขอบคุณที่กรุณาช่วยพิมพ์ตัวเครื่องบิน เอมอนี่ทั้งเทอมหากเป็นไปได้ก็ต้องขอพึ่งพานรงค์กรครับ และครับ เมื่อวานอาจารย์ปฤศทัศน์เอาอัลบั้มรูปถ่ายสมัยผมทำงานเมื่อ ๒๐ ปีก่อนมาให้ผมดู อัลบั้มนี้ได้มาจากเพื่อนร่วมงานผม ผมบอกอาจารย์สสิกรณ์ว่า ให้ช่วยหานิสิตสแกนให้ ไม่รู้ว่าสสิกรณ์จะใช้ใคร ณรงค์กรณไปอาสาก็ได้ แล้วจะเก็บไฟล์ไว้ดูด้วยก็ได้เทอมนี้มีวันหยุดมาก ผมคงได้กินข้าวกับณรงค์กรณ โอบาสและเพื่อนๆ สวัสดิ์ครับ สถาพร

Date: Sun, 7 Nov 2010 16:01:40 +0700

กราบสวัสดิ์ครับอาจารย์ ผมเต็มใจทำครับ ยังไงผมขอพิมพ์ตัวเครื่องบินกับส่งน้ำให้อาจารย์นะครับ เพราะมันเป็นสิ่งเดียวที่ผมสามารถตอบแทนบุญคุณที่อาจารย์สั่งสอนผมได้ในตอนนี้ครับ ผมรู้สึกดีใจมากๆครับที่อาจารย์กลับมาสอนครับ เห็นอาจารย์แล้วรู้สึกสดชื่นครับ รุ่นน้องคงโชคดีครับที่อาจารย์เป็นคนสอน ผมอยากเห็นรูปอาจารย์จริงๆครับคงจะหล่อนาดูครับตอนอาจารย์หนุ่มๆ ขออนุญาตขอเบอร์มือถืออาจารย์ได้ไหมครับ พอได้ก็โทรเรียนจบครับผมยังไม่รู้จะเอาอย่างไรกับชีวิตจะเรียนต่อหรือทำงานก่อนดี อยากจะปรึกษาอาจารย์ครับ อาจารย์พักผ่อนเยอะๆนะครับ ขอให้สุขภาพแข็งแรงครับ รักและเคารพเป็นอย่างสูงครับ ณรงค์กรณ wanted life100@hotmail.com

สถาพรตอบ ๐๘๑ ๙๒๔ ๐๐๙๔ ครับ